

pridobil častno mesto. Jan Červenka se je porodil 3. aprila l. 1861. v Pragi; dovršil je gimnazio v Kraljevem Gradcu, nakar je študiral pravo in po dovršenih izkušnjah je bil imenovan za mestnega uradnika na Kraljevih Vinogradih. Červenka je prvokrat književno nastopil l. 1879. v listu „Květy“ s prevodom pesni Fr. Coppéja in v „Lumíru“ z izvirnimi pesmimi in prevodi nekaterih španskih pesmi. Prvo zbirko svojih liričnih pesmi „Amoroso“ je Červenka izdal l. 1883. in ne dolgo potem so sledile zbirke „Ztišené vlny“ in „Písňé Závišovy“. Nekateri „Písňé Závišovy“ je virtuoz in glasbenik Friml uglasbil ter izdal v zalogi M. Urbánka v Pragi. Svoje novele in povestice je Červenka objavljaval v „Lumíru“ in v leposlovnih tednikih; izšle so pa tudi v posebnih zbirkah. Trajno umetniško ceneno ima zbirka novel „Dětské kartony“. Razen tega je umrlj izdal prevod španskih „Legend“ G. A. Becquera in spisal nekoliko dobrih dram.

Češki pesnik Fr. Táborský je 16. januarja dovršil petdeset let. Porodil se je l. 1858. v Bistrici pod Hostýnom na Moravskem. Književno je nastopil l. 1884. s knjigo „Basně“; osem let pozneje je izdal pesniško zbirko pod naslovom „Stara komedia“ in l. 1893. — „Melodie“. Po trinajstih letih (1906) je izdal zbirko „Hodinné touhy“. Poleg tega je spisal celo vrsto člankov o umetnosti in prevel velik del Lermontove poezije. V češki poeziji ima Táborský sicer skromno, a trajno mesto. Najboljše pesmi Táborskega so balade, zlasti tiste, ki [je v njih udaril na ljudsko struno.

Karel Klosterman, češki romanopisec, je obhajal svojo šestdesetletnico. Porodil se je 15. februarja l. 1848. v Haagu na Zgornjem Avstrijskem, študiral je na Dunaju medicino in je bil nekaj časa član uredništvu lista „Wanderer“. Potoval je po severni in južni Franciji, Dalmaciji, Črni Gori, Srbskem in Ruskem. Na podlagi zasebnih študij je dosegel profesorsko službo na nemški realki v Plznu. Sedaj živi v Pragi v pokoju, ali njegovo pero nima pokoja. Neprestano piše češke romane, ki se odlikujejo po zdravem humorju. Zlasti češka Šumava je našla v Klostermanu navdušenega prijatelja. Njegovi romani, za katere črpa gradivo iz življenja šumavskih prebivalcev, n. pr. „Ze světa lesních samot“ — „V razi šumavském“ — „V srdci šumavských hvozdů“ so pravi biseri v češki romanski književnosti. Tudi daljši njegovi spisi „Za štěstím“ — „Domek v Polední ulici“ — „Hostinný dům“ — „Pan vrchní“ — „Kam spějí naše děti“ so kras njegove marljive literarne delavnosti. K. Klosterman je v vseh svojih romanih brez vseh narodnostnih in političnih aspiracij in nasprotij navdušen oznanovavec sprave in enakopravnosti češkega in nemškega prebivalstva na Šumavi.

Slavnost Purkyňova v Vratislavi. 11. januarja se je odkril v fiziološkem zavodu vratislavskem doprni kip slavnega češkega fiziologa Jana E. Purkyňe. — Purkyňe je bil na vratislavsko univerzo poklican l. 1823. iz Prage in je v Vratislavi deloval 26 let na tamošnjem fiziološkem zavodu. Njegov spomin je vratislavska univerza imela zmirom v časti in 11. januarja je Purkyňov spomin proslavila z odkritjem njegovega doprsnega kipa. Purkyňe je bil v Vratislavo po-

klican po prizadevanju Aleksandra Humboldta in pesnika Goetheja, ki je bil vsled Purkyňove disertacije o vidu za njega ves navdušen. Purkyňova predavanja se morejo z malimi izpremembami rabiti še sedaj navzlic temu, da se je takrat v ministrskem poročilu o Purkyňi trdilo, da ne zna dobro nemško. Šele l. 1839. je Purkyňe mogel v Vratislavi ustanoviti fiziološki zavod, prvi zavod te vrste na svetu.

09650

Naše slike. Še dve sliki prinašamo danes iz naših borb, ki jih je vojeval oče Radecki v Italiji. — Slike Kristusove razlaga spis g. Avg. Stegenska. — Kotorske utrdbे se dvigajo nad slavno Boko Kotorsko v črnogorske pečine ter obvladajo morski zaliv. — Iz novejšega ruskega slikarstva prinašamo dve sliki od Sierova in Lewitana, ki sta na razstavah pred kratkim zbuiali večjo pozornost.

Knez Radziwiłł vodi v nemški državni zbornici Poljake. Ravnokar se je zopet ves svet zgrozil nad krivico, ki so

SPLIT: GLEDIŠČE

jo sklenili Prusi proti Poljakom z razlastitveno postavo. Sivolasi knez Radziwiłł, ki bi lahko stal na najodličnejših državnih mestih, ako bi zapustil svoj narod in se po zgledu marsikaterih drugih postavil v vrsto pruske birokracije, pa z moško odločnostjo brani pravice svojega naroda, in če ga tudi večina preglasuje, ve, da krivica ne more večno trpeti.

Josef Brandt je eden najboljših poljskih slikarjev. Živa in efektna je njegova kompozicija, snov jemlje iz življenja na stepi in iz bojnih prizorov.

650650

Pomota. Pomotoma sta se dva podpisa na slikah te številke zamenjala. Na str. 159., prvi stolpec, je: Glava Michelangelovega „Od mrtvih vstalega Kristusa“, na str. 156., drugi stolpec, pa: Rafaelov Kristus iz „Izpremenjenja“. Naj se to blagohotno popravi!

